

Sygn. akt III Ca 250/15

UZASADNIENIE

do postanowienia zawartego w punkcie II sentencji wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 21 maja 2015 roku, sygnatura akt III Ca 250/15

Wyrokiem z dnia 5 grudnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt II C 1365/13, w sprawie z powództwa P. K. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi:

- oddalił powództwo (punkt 1 sentencji);

- zasądził od powoda P. K. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 887,33 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (punkt 2 sentencji);

- nakazał zwrócić na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi kwotę 292,67 zł tytułem niewykorzystanej części zaliczki na wydatki uiszczonej przez pozwanego w dniu 25 lutego 2014 roku i zaksięgowanej pod poz. WB (...) (punkt 3 sentencji).

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając orzeczenie w całości.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja powoda w zakresie punktu 3 sentencji wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 5 grudnia 2014 roku podlega odrzuceniu. Apelujący nie ma bowiem interesu prawnego w zaskarżeniu punktu 3 sentencji wyroku Sądu I instancji.

Zgodnie z treścią art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. W myśl zaś art. 373 zdanie 1 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji.

Wskazać należy, że w doktrynie sporne wprawdzie jest, czy warunkiem dopuszczalności apelacji (i środków odwoławczych w ogólności) jest istnienie tzw. gravamen, to jest „pokrzywdzenia” strony zaskarżonym wyrokiem, ewentualnie istnienie interesu prawnego w zaskarżeniu wyroku. Podkreślenia wymaga jednak fakt, iż zarówno w literaturze, jak i w orzecznictwie zdaje się dominować pogląd, że dopuszczalne jest wniesienie apelacji jedynie przez stronę „pokrzywdzoną” wyrokiem wydanym (przynajmniej w części) niezgodnie z jej żądaniami. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest natomiast pogląd uzależniający uprawnienie do wniesienia środka odwoławczego od istnienia gravamen, czyli pokrzywdzenia strony orzeczeniem sądu niższej instancji. Pokrzywdzenie miałoby polegać na całkowitym bądź częściowym nieuwzględnieniu żądań strony

i uwidacznia się poprzez porównanie twierdzeń strony o przysługujących jej prawach

z rozstrzygnięciem o tych prawach zawartym w orzeczeniu (tak np. uzasadnienie postanowienia SN z dnia 8 kwietnia 1997 r., I CKN 57/97, LEX nr 30899; a także postanowienie SN z dnia 5 września 1997 r., III CKN 152/97, LEX nr 50615; postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., II CZ 22/06, LEX nr 196615, utożsamiające gravamen

z interesem w zaskarżeniu orzeczenia; podobnie wyrok SN z dnia 8 grudnia 2009 r., I UK 195/09, LEX nr 577812, zgodnie z którym „przesłanką zaskarżenia orzeczenia w postępowaniu cywilnym jest istnienie interesu prawnego w zaskarżeniu, określanego mianem gravamen, a ten oznacza pokrzywdzenie polegające na niekorzystnej dla strony różnicy między zgłoszonym przez nią żądaniem a sentencją orzeczenia, wynikającej z porównania zakresu żądania i treści rozstrzygnięcia”).

Wprawdzie żaden przepis nie formułuje „pokrzywdzenia” strony wyrokiem jako warunku dopuszczalności apelacji. Należy jednak zwrócić uwagę, że ustawodawca wprowadził *expressis verbis* w art. 168 § 2 k.p.c. gravamen (ujemne

skutki procesowe dla strony) jako przesłankę dopuszczalności wniosku o przywrócenie terminu, co może być wskazówką przy wykładni przepisów o apelacji, niezawierających analogicznego unormowania.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że Sąd Rejonowy zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 grudnia 2014 roku: oddalił powództwo (punkt 1 sentencji); zasądził od powoda P. K. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 887,33 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (punkt 2 sentencji); nakazał zwrócić na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi kwotę 292,67 zł tytułem niewykorzystanej części zaliczki na wydatki uiszczonej przez pozwanego w dniu 25 lutego 2014 roku i zaksięgowanej pod poz. WB (...) (punkt 3 sentencji).

Tym samym rozstrzygnięcie Sądu I instancji zawarte w punkcie 3 sentencji zaskarżonego wyroku nie jest niekorzystne dla powoda, nie jest związane z jego roszczeniami lecz dotyczy wyłącznie rozliczenia niewykorzystanej zaliczki na wydatki, którą uiszczył pozwany na poczet wydatków. Wobec powyższego apelacja powoda podlegać musiała w tym zakresie odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c. odrzucił apelację powoda w zakresie punktu 3 zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 5 grudnia 2014 roku.